

IN PSALMV. LXXXIX. DOMINE REFVGIVM FACTVS FS NO. EPI. XL.

134

ram: vnde primus homo factus est: Sic & spūs ex illius vnus spū. ppagatus: non tamē ad eū re-
 uertit: sed ad dñm: a quo illi datus est. Verum q̄ hoc testimoniū ita p̄ istis sonat: vt nō om̄i mo-
 do huic opinioni quā defendi volo videat̄ esse cōtrariū: admonēdā tantū credidī prudentiā tuā:
 ne talibus testimonijs ex his angustijs me coneris eruere. Nam licet nemo faciat optando: vt ve-
 rum sit: quod verū non est: t̄m̄ si fieri possit et optarē: vt hac sententiā vera esset sicut opto: vt si ve-
 ra est: abs te liquidissime atq; inuicissimē defendat̄. Hęc autē difficultas etiā illos sequit̄: q̄ iam
 existētes alibi aīas & ab initio diuinorū operū pręparatas: a deo mitti opināt̄ i corpora. Nā & ab his
 hoc idē querit̄: si aīa inculpatā obedienter veniunt quo mittunt̄: cur in paruulis si non bapti-
 ti vitam istam finierint puniunt̄? Eadē prorsus in vtrāq; sententiā difficultas est. Illi sibi vident̄
 de hac facilius exire quæstione: q̄ aīas asseuerant p̄ meritis vitę prioris singulas singulis corpo-
 ribus implicari. Hoc enī putāt esse in Adam: mori in carne scilicet: quæ propagata est ex Adam
 supplicia pendere: a quo reatu inquit̄ gr̄a christi liberat̄ pusillos cū magnis. Hoc qdē recte: ve-
 raciter: optimeq; qd̄ gr̄a xp̄i liberat̄ a reatu peccatorū pusillos cū magnis. Sed i aliā superiore vita
 peccare aīas: & inde præcipitari in carceres carnos non credo: nō acquiesco: nō consentio. Pri-
 mo quoniā nescio p̄ quos circuitus fieri id aiunt istī: vt post nescio quanta volumina saculorū ite-
 rum ad istam sarcinā corruptibilē carnis & supplicia pendenda redeundū sit: qua opinione qd̄
 horribilius cogitari possit ignoro. Deinde quis tandē iustus defunctus est: de quo non (si isti ve-
 ra dicunt) solliciti esse debeamus: ne in sinu Abraę peccans in flāmas illius diuitis deiiciat̄. Cur
 enī non & post hoc corpus peccari possit: si & ante potuit: Postremo longe aliud est in Adam
 peccasse. Vnde dicit aplūs: In quo omnes peccauerunt: & aliud est extra Adam nescio vbi pec-
 casse: & ideo in Adam: id ē, in carnē: quæ ex Adam ppagata est: tanq̄ in carcerem trudi. Illā ve-
 ro opinionē: q̄ ex vna fiant omēs animæ: nec discutere volo nisi necesse sit. Atq; vt inam ista de
 qua nunc agimus: si vera est: sic abs te defendat̄: vt hic necesse non sit. Quis autē desiderem: ro-
 gem: votis ardentibus exoptē: & expectem: vt p̄ te mihi dñs huius rei auferat ignorantia: tamen
 si (quod absit) minime meruero: patientiā mihi petam a dño deo nostro: in quē sic credimus: vt
 aliqua nobis non aperiri etiam a pulsantibus nullo modo aduersus eū immurmurare debeamus
 Memini prius ipsis aplīs dictum: Multa habeo vobis dicere: sed nō potestis illa portare modo. Ioh. 15.
 In his quantū ad me attinet: etiam hoc depretem. Nec qui hoc sciam me indignē indignum: nec
 hoc ipso etiam cōuinca indignior. Multa em̄ alia similiter nescio: quæ cōmemorare vel enume-
 rare nō possum: & hoc tolerabiliter ignorarē: nisi metuerem ne aliqua istarum opinionū contra
 illud quod firmissima fide retinemus incautis obreperet mētibus: sed anteq̄ sciam quæ nam earū
 rum potius eligenda: hoc me non temere sentire profiteor eam: quæ vera est nō aduersari robu-
 stissimā ac fundatissime fidei: q̄ christi ecclesia nec paucos homines recētissime natos a damna-
 tione credit: nisi per gratiam nominis xp̄i quā in suis sacramentis cōmendauit posse liberari.

DIVI HIERONYMI EPISTOLARVM TERTIVS SECVNDÆ PARTIS TRA-
 CTATVS CONTINENS EPISTOLARES EXPOSITIONES QVORVNDAM
 PSALMORVM ET CANTICANTICORVM SECVNDVM ORIGENEM E
 GRAECO TRADVCTVM.

Beati Hieronymi p̄biteri ep̄la ad Cyprianū p̄sbyterū psalmū. lxxxix. q̄ Moyfi inscribit̄: v̄s
 delictet psalmus: Dñe refugiu factus es nobis exponētis.

PRIVS TE CYPRIANE p̄sbyterorum studiosissime de illorū numero su-
 per quibus audiuit Moyses elige p̄sbyteros: quos tu ipse scis dignos esse
 tantum epistolis noveram: & beati viri vocabulum consecutū: qui legem dei
 die ac nocte meditatur: nunc autem quia exterioris quoq; hominis nobis inui-
 cem facta est cognitio: & post salutationē dulcesq; cōplexus: quibus sibi amiz-
 citia copulatur: vt probes verum esse qd̄ audieras: statim a me postulas: vt dif-
 ficillimū psalmum: qui apud gr̄acos & latinos octogesima nonus inscribit̄
 tibi edisseram: non composita verborum oratione plausuq; populari: qui solet imperitorum au-
 res decipere atq; palpare: sed oratione simplici & eccl̄iastici eloquiū veritate: vt scilicet interpreta-
 tio nostra non alio interprete indigeat: qd̄ plarisq; nimīū disertis accidere solet: vt maior sit in-
 telligentia: difficultas in eorū explanationibus: q̄ in his quæ explanare conant̄. Aggrediar opus
 difficillimū: & sanctarū præcū tuarū sultus auxilio illius versiculī recordabor: Dñs dabit verbū
 euāgelicū: v̄ virtute multa. Ac primū sciendū: q̄ psalmi istius iuxta hebraicū titulus sit: Oratio
 M